

Una solució a l'Assegurança de Vellesa?

per

JOSEP FIGA I OLIU

Als companys J. Duric, M. Maseras, J. Masriera, A. Pujades, J. Riba, J. Trenchs i S. Vivancos, els quals amb mi signaren els dictàmens dels anys 1918 i 1919.

Sóc dels que desitjaven i esperaven la intervenció del Dr. Sicart en l'assumpte "Assegurança de Vellesa". Així, doncs, no és d'estranyar la joia que m'ha causat el veure realitzats, aquell desig i aquella esperança.

La meua alegria es justifica per moltes raons: per la vàlua i prestigi reconeguts de la seva personalitat; per a poder celebrar la seva reincorporació a la vida activa dins el nostre Sindicat. I, a més, perquè, donat l'entusiasme amb què modestament havem cooperat a cercar una solució al magne problema de l'A. de V.; bon xic decebut després de contemplar com, durant l'any, ningú ha semblat interessar-se per la qüestió¹, ara preveig que amb el reforç del talent i autoritat de l'amic Sicart, tot això segurament canviarà.

Sembla que en el silenci de la passada hivernada s'hi covaven rics esplets que ens ofereix ara una primavera prometedora. Que així sigui.

No cal, doncs, donat el meu optimisme, que ponderi l'avidesa amb què he encetat la lectura del densíssim fulletó *El Vitalici de Vellesa a través de la Mutual Mèdica*. Avidesa que no ha minvat fins que he acabat de devorar-lo; com tampoc l'atenció amb què l'he tornat a rellegir amb la pausa deguda i procurant reflexionar sobre el seu contingut.

El que jo he fet, suposo que també ho hauran fet innombrables companys a hores d'ara: però trobant-nos en vigílies de l'Assemblea que haurà d'ocupar-se de l'afer que el motiva, em penso que no serà inoportú de comentar lleugerament el

treball copiosíssim de l'esmentat company, des del nostre BUTLLETÍ. I, vagi des del primer moment la salvetat, de què em considero amb ben pocs mereixements i mancat de tota autoritat per a discutir a fons la qüestió, davant persona tècnicament tan preparada i de la talla del Dr. Sicart. Però, sense saber com i sense proposar-m'ho, per haver estat l'iniciador del projecte que més tard fou elaborat amb el concurs de distingits companys i acceptat pel Consell i presentat a la passada Assemblea, em crec que estic obligat a prendre la paraula en aquest moment.

Em proposo de sintetitzar tot el possible els conceptes, i perdonarà l'amic Sicart, si no faig amb l'extensió deguda l'elogi del seu treball realment digne d'ell mateix. Com també si per agrair-li els mots falaguers que dedica als que amb tota la bona voluntat intervinguérem en la ponència publicada, i en especial, els que a la meua persona poden referir-se, responc amb un senzill... Mercès... Agraïdíssim...

* * *

Comencem per dir que el Dr. Sicart, tant com el qui escriu aquestes ratlles, però, no més, veu la necessitat, l'oportunitat i la possibilitat de resoldre, dins l'estructura de la Mutual Mèdica, la forma de previsió que ell anomena Vitalici de Vellesa.

Aquesta és una afirmació que desitjaria es clavés en la imaginació dels que tinguin la bondat de llegir-me. No sols perquè realment és una veritat (cosa comprovada pels estudis fets des de diferents punts de vista), sinó perquè no es resol cap qüestió, la solució de la qual per endavant ja

¹ Tinc de fer la salvetat de l'article de l'amic doctor Tost, publicat en el BUTLLETÍ d'agost del 1929.